

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182575264/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

torste Dne. „Vær velkommen,” sagde hun, „du har rigtig betalt mig min Selvfornægtelse i Aften. For de fem Mark kaber jeg mig en Seddel til Wandsbeck, og den fjette er til Kaffe i en hel Uge.“ Med disse Ord stakke hun Braalen og lagde sig til Sengs med den glæde Selvbevidsthed at have gjort en god Gjerning, samt efterkommet en Kristens og en god Kones Pligt i at overbære med sin Wands Strebelighed.

Morgenen kom, og med den vaagne Wanden. Hun klæbte sig paa, men savnede mig. „Roer!” sagde han, „jeg savner en Rigsdolers-Seddel, som jeg havde i Kiste.“ — „Hvad min Ven! det er ikke muligt. Erindrer du, i hvad Tilstand du kom hjem i Kiste? Du maa sandelig have givet den ud paa Kloen, hvis ikke, har du sikkert tabt den tillige med din Hat.“ — „Min Hat,” sagde Wanden. „Om! kan vel være muligt.“ Og derpaa, rejste at han havde søgt overalt i Stuen, gik han sin Vej til sit Arbejde.

Næppe var han ude af Døren, før end min ny Gæste ligeledes klæbte sig, og derpaa maatte jeg følge hende til Kollektøren.

Glæden over hendes gjorte Erobring og Betragtninger over den store Lykke, som foretog hende, naar hun vandt i Lotteriet, havde saaledes løbet vandt i hendes Hoved, at hun ikke havde haft Modighed den hele Nat for sine behagelige Drømme om de tre Stilling, som hun lod blive tilbage i Wandsens Bugelomme, de fegten, hvorfor hun skulde drille Kaffe, og de firfjædstyve, som skulde anvendes paa Lotteriet.

Hun havde en Veninde, som var gift med en stoffels fattig Musikantersvend, hende troede hun at faalde Destogelse i sin store foretrukne Lykke. Daftig som Pilen styver hun paa Vejen ind til dem, raabende: „Tre, fegten, firfjædstyve til Wandsbeck, Søner!“ Dette Udbrud, mere behageligt end al hendes Wands Musik, var ligesom et elektrisk Stød i

3. 16. 80. ved Lotteriet havde man meget travlt med at tage Forbehold af de ligegyldige Ting for at sætte „Seldins“ Nummer.